یادداشت

تردید در سیاست ارزی و هزینه‌های پنهان آن

ادامه از صفحه اول

نمونه‌های این‌گونه تصمیمات را بارها شاهد بوده‌ایم. به‌عنوان مثال: سرکوب و تثبیت نرخ ارز در سطح ۱۲هزارو ۲۶ تومان که از همان ابتدا مشخص بود نمی‌تواند تداوم داشته باشد. یا تصمیم ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی که قرار بود شروع سیاست تک‌نرخی ارز باشد و در حاشیه نرخ بازار حرکت کند، اما سال‌ها در همین نرخ ادامه پیدا کرد و هر روز فاصله بیشتری با نرخ بازار گرفت. به دفعات با وعده‌های تک‌نرخی‌شدن ارز مواجه بوده‌ایم که هر بار با استثناهای جدید تضعیف و در نهایت به فراموشی سپرده شده است. یا اصلاحات قیمتی که یا ناتمام ماند یا به‌طور ناگهانی و پرهزینه اجرا شد. این تجربیات موجب شده است فعالان اقتصادی به اعلام سیاست‌ها بیش از اجرا توجه کرده و همواره سناریوی بازگشت، تعلیق یا تغییر را در محاسبات خود لحاظ کنند. باید توجه داشته باشیم در اقتصادی که تورم مزمن دارد، انتظارات نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا می‌کنند. تصمیمات ارزی بیش از آنکه از کانال عرضه و تقاضای واقعی اثر بگذارند، از کانال انتظارات عمل می‌کنند.

وقتی سیاست‌گذار سیاستی را اعلام می‌کند، سپس برای بخشی از اقتصاد استثنا قائل می‌شود و هم‌زمان پیام‌های متفاوت از نهادهای مختلف مخابره می‌شود، نتیجه، افزایش نااطمینانی و تشدید رفتارهای احتیاطی است. این رفتارها خود را در قالب‌هایی مانند افزایش تقاضای سفته‌بازانه ارز، تعویق سرمایه‌گذاری و قیمت‌گذاری محافظه‌کارانه کالاها نشان می‌دهد و به نوسانات بیشتر دامن می‌زند.

یکی از تحولات مهم اخیر، واکنش مجلس و سایر نهادها به سیاست‌های ارزی بوده است. مخالفت با برخی اشکال واردات، تأکید بر تثبیت قیمت کالاهای اساسی و نگرانی از تبعات اجتماعی اصلاحات، همگی نشان می‌دهد که سیاست ارزی در ایران نه صرفا یک تصمیم فنی، بلکه نتیجه تعامل و چانه‌زنی میان نهادهای مختلف است. این واقعیت، اگرچه قابل انکار نیست، اما پیامد مهمی دارد: هرچه تعداد بازیگران تصمیم‌ساز بیشتر و هماهنگی کمتر باشد، تعهد به اجرای یک سیاست واحد دشوارتر می‌شود. قبل از شروع اجرای چنین سیاست مهمی، تبیین و ایجاد هماهنگی و اجماع در مراجع و نهادهای ذی‌ربط کاملا ضروری است. نگاهی کوتاه به تجربه ترکیه، مصر و آرژانتین نشان می‌دهد که مسیر اصلاح ارزی تقریبا در همه جا با هزینه همراه بوده، اما تفاوت اصلی در میزان تعهد سیاست‌گذار بوده است.

- ترکیه در دوره‌هایی که مداخلات دستوری را کاهش داد، ثبات نسبی بیشتری تجربه کرد؛ هر جا که تردید و کنترل شدید بازگشت، نوسان تشدید شد.
- مصر با آزادسازی‌های نیم‌بند و عقب‌نشینی‌های مکرر، شوک‌های ارزی بزرگ‌تری را در مراحل بعدی تجربه کرد.
- آرژانتین نمونه افراطی شکست ناشی از چندنرخی مزمن، استثناهای گسترده و فقدان اعتبار سیاست‌گذار است.

درس مشترک از این تجربیات کاملا روشن است: «تصمیم ناپایدار، از تصمیم سخت اما پایدار پرهزینه‌تر است».

در مورد استثنای در نظر گرفته‌شده برای دارو می‌توان پذیرفت که در کوتاه‌مدت، حذف کامل حمایت ارزی از دارو دشوار است. اما راه‌حل لزوما حفظ یک نرخ ترجیحی نبود.؛ گزینه‌های جایگزین می‌توانستند انتقال یارانه به بیمه‌های درمانی یا پرداخت مستقیم مابه‌التفاوت به بیماران خاص و همچنین قراردادهای جبرانی کوتاه‌مدت با تولیدکنندگان باشند. این ابزارها، بدون تخریب اصل تک‌نرخی‌شدن، می‌توانستند اثر اجتماعی اصلاح را مدیریت کنند.

نگرانی اصلی در جایی است که الگوی کنونی یعنی اعلام سیاست، ایجاد استثنا و تعلیق ضمنی ادامه پیدا کند؛ در آن صورت پیامدهای زیر محتمل خواهد بود:

- استمرار نوسانات نرخ ارز
- افزایش فاصله میان نرخ‌های رسمی و غیررسمی
- کاهش سرمایه‌گذاری مولد
- فرسایش بیشتر اعتماد به سیاست‌گذار اقتصادی

در چنین شرایطی، حتی تصمیمات درست نیز اثرگذاری محدودی خواهند داشت. خلاصه اینکه تحولات اخیر نشان می‌دهد سیاست ارزی ایران در نقطه‌ای بین اصلاح و تردید قرار دارد. اعلام نرخ مبنای جدید گامی رو به جلو بود، اما حفظ ارز ۲۸هزارو ۵۰۰ تومانی برای دارو آن را تضعیف کرده و خاطره تصمیمات ناتمام گذشته را زنده کرده است. اقتصاد ایران بیش از هر چیز به شفافیت در هدف‌گذاری، انسجام نهادی و تعهد به اجرای سیاست‌ها نیاز دارد. تجربه‌های داخلی و بین‌المللی نشان می‌دهد که هزینه یک تصمیم سخت پایدار، همواره کمتر از هزینه یک تصمیم نرم ناپایدار است. اگر سیاست‌گذار نتواند این بار مسیر انتخاب‌شده را تا انتها ادامه دهد، مسئله ارز همچنان به‌عنوان منبع اصلی نااطمینانی و نوسان در اقتصاد ایران باقی خواهد ماند.

دمشق و کردها بر سر آتش‌بس فوری و عقب‌نشینی از خطوط تماس نظامی توافق کردند

پایان عصر خودمختاری کردها؟

شرق: پس از نبردهای سرنوشت‌ساز ژانویه ۲۰۲۶ در شمال سوریه، دمشق و نیروهای کُرد بر سر توافقی جامع برای ادغام کامل نظامی، امنیتی و اداری مناطق شمال شرق در حاکمیت مرکزی به تفاهم رسیدند. این توافق که با انفعال راهبردی دولت ترامپ و اولویت‌بخشی به آنچه «ثبات اتوکراتیک» عنوان شده، همراه شده است، پایان دوران بازیگری مستقل نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) و تسریع روند خروج ایالات متحده را رقم می‌زند. به این ترتیب، قمار واشنگتن روی قدرت مرکزی در دمشق آغاز شده است؛ جایی که متحدان دیروز آمریکا در پیشگاه «ثبات اتوکراتیک» قربانی می‌شوند. سوریه از زمان فروپاشی ناگهانی حکومت بشار اسد در دسامبر ۲۰۲۴، وارد فاز جدیدی از تحولات سریع و بنیادین شده است که پرسش‌های جدی را درباره آینده کشور و نقش ایالات متحده در آن ایجاد می‌کند. در این فضای دگرگون‌شده، آخرین بقایای حضور آمریکا، شامل چند پایگاه نظامی و شریک محلی آنها یعنی نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF)، در مسیر خروج قرار گرفته‌اند. الکساندر لانگلو، تحلیلگر تحولات سوریه، در تحلیلی برای نشنال اینترست این‌گونه بیان می‌کند که وضعیت فعلی نگرانی‌های معتبری را درباره ثبات آینده سوریه ایجاد کرده است؛ آن‌هم در شرایطی که مقامات واشنگتن تلاش می‌کنند دست‌های خود را از درگیری‌های طولانی‌مدت در این کشور بشویند، هرچند پایان‌دادن به حضور نظامی در این منطقه اقدامی عاقلانه به نظر می‌رسد. نبردهای سرنوشت‌ساز از نخستین روزهای ژانویه ۲۰۲۶ در محله‌های کردنشین اشرفیه و شیخ‌مقصود در شمال حلب شعله‌ور شد. این درگیری‌ها میان دولت مرکزی به رهبری رئیس‌جمهور احمد الشرع و SDF، در نهایت منجر به عقب‌نشینی آخرین بقایای SDF در شهر، یعنی نیروهای امنیت داخلی موسوم به «آسایش»، از حلب شد. با این حال، درگیری‌ها پایان نیافت و ارتش سوریه با عناصر SDF در غرب رود فرات و در منطقه دیر حافر درگیر شد و آنها را مجبور به عقب‌نشینی به آن سوی رودخانه کرد. به نظر می‌رسید دمشق در حال آماده‌سازی برای حمله‌ای بزرگ‌تر به شمال شرق سوریه است تا محدودیت‌های اقدام نظامی را که پیش‌تر توسط آمریکا مسدود شده بود، آزمایش کند. دمشق برای این پیشروی، از شورش‌های جوامع عرب از طریق قبایلی که سال‌ها با SDF همکاری می‌کردند اما علیه این گروه با دمشق متحد شدند، استفاده کرد. دولت با تکیه بر ریشه‌های سنی خود، شبکه‌های قبیله‌ای را که پیش‌تر به دلیل جغرافیا و وفاداری‌های سیاسی تقسیم شده بودند، متحد کرد. این پویایی قدرت سنتی، در نهایت بسیار قوی‌تر از ائتلاف مصلحتی کُردها در جنگ علیه داعش ظاهر شد. تصمیم این قبایل عرب، از حلب تا استان‌های رقه و دیرالزور، عامل اصلی فروپاشی ائتلاف SDF بود؛ ائتلافی که اگرچه چندقومیتی عمل می‌کرد، اما تحت کنترل شدید حزب اتحاد دموکراتیک (PYD) و تحت نفوذ پ‌ک‌ک قرار داشت که دهه‌ها علیه دولت ترکیه جنگیده بود. اکنون توافقی حاصل شده که اکثر خواسته‌های دمشق را پوشش داده و واشنگتن نیز برای اجرای آن فشار می‌آورد.

مهندسی نظامی تحت فرماندهی واحد

طبق جزئیات مندرج در این توافق، یک آتش‌بس فوری میان نیروهای دولتی سوریه و عناصر YPG به اجرا درمی‌آید تا تنش‌ها کاهش یابد. این طرح همچنین بر عقب‌نشینی نیروها از خطوط تماس برای تقویت ثبات تأکید دارد. به‌عنوان بخشی از ترتیبات امنیتی، نیروهای وابسته به وزارت کشور سوریه در مراکز شهرهای حسکه و قامشلی مستقر شده و بر فرایند تثبیت اوضاع و حفظ نظم نظارت خواهند کرد. مقامات می‌گویند این تجدید ساختار نظامی طراحی شده تا تمام تشکل‌های مسلح را تحت یک ساختار فرماندهی ملی یکپارچه درآورد.

چارچوب ادغام نظامی شامل یک برنامه تدریجی برای تجمیع نیروهای امنیتی منطقه در نهادهای رسمی است. این برنامه شامل تشکیل یک لشکر نظامی جدید است که سه تیپ وابسته به YPG را در بر می‌گیرد. همچنین یک تیپ از منطقه عین‌العرب در قالب یک لشکر مجزا تحت مدیریت استانداری حلب ادغام خواهد شد. این اقدامات با هدف پایان‌دادن به دوران مسلح‌بودن گروه‌های غیررسمی و تقویت حاکمیت ملی از سوی مقامات توصیف شده است.

انحلال ساختارهای موازی

در لایه سیاسی و تشکیلاتی، معامله مذکور فراتر از مسائل نظامی رفته و ادغام تمام بدنه‌های اداری تحت مدیریت YPG با مؤسسات رسمی دولت سوریه را الزامی کرده است. برای جلوگیری از ایجاد خلل در خدمات عمومی و اطمینان از تداوم فعالیت‌ها، مقرر شده است کارکنان غیرنظامی فعلی در پست‌های خود باقی بمانند. توافق همچنین به‌طور مشخص به حقوق مدنی و آموزشی جمعیت کُرد سوریه پرداخته و تضمین‌های لازم برای بازگشت آوارگان به مناطق اصلی سکونت‌شان را ارائه داده است. رسانه‌های دولتی سوریه در گزارش‌های خود تأکید کردند که این اقدامات با هدف صیانت از تمامیت ارضی، برقراری حاکمیت قانون و تقویت همکاری‌های همه‌جانبه انجام می‌شود. این توافق همچنین به دنبال پیشبرد ادغام کامل در سراسر منطقه و هماهنگی تلاش‌ها برای بازسازی ملی است. مقامات رسمی این پیمان را گامی به سوی ثبات بلندمدت و ادغام مجدد در چارچوب حاکمیت دولت سوریه پس از سال‌ها جنگ ویرانگر توصیف کرده‌اند.

واشنگتن و چالش ثبات اتوکراتیک

نکته غافلگیرکننده در این تحولات، نقش ایالات متحده و عدم تمایل آن برای جلوگیری از حمله به شریک دیرینه‌اش در مبارزه با تروریسم است. در حالی که فرض بر این بود که‌واشنگتن راهکار سیاسی را برای اتحاد دمشق و SDF ترجیح می‌دهد، دولت ترامپ با اجازه‌دادن به دمشق برای اعمال فشار نظامی، عملا مسیر خروج خود را تسریع کرده است. این رویکرد ریشه در ترجیح واشنگتن برای داشتن مقامات مرکزی قدرتمند و همسو با منافعش در خاورمیانه دارد؛ شرکایی که با اسرائیل رفتاری مسالمت‌آمیز داشته باشند و گروه‌ها یا هر نهاد چالش‌برانگیز دیگری را سرکوب کنند. این دیدگاه که به نام «تئوری ثبات اتوکراتیک» شناخته می‌شود، بر این باور است که اقتدارگرایی بهترین و تنها شکل حکومت برای منطقه‌ای است که نمی‌تواند دموکراسی واقعی را بپذیرد. با این حال، جنبش‌های بهار عربی در دهه گذشته ثابت کرده‌اند که این نظریه مغالطه‌آمیز است؛ چراکه استبداد با ایجاد دشمنی میان دولت و ملت، خود زمینه‌ساز سقوطش می‌شود. ضربه‌های گذشته به سادگی از بین نمی‌روند و این حقیقتی است که در تلاش‌های حل منازعه از طریق لوله تفنگ نادیده گرفته شده است. به همین دلیل، رسیدن به یک راهکار سیاسی میان دمشق و SDF همواره ضروری بود، به‌ویژه پس از یک جنگ طولانی و وحشیانه که یکی از بدترین منازعات قرن حاضر را رقم زد.

ریسک احیای مجدد داعش

درگیری میان دمشق و SDF ریسک بزرگ فروپاشی امنیت اردوگاه‌های بازداشتی را به همراه دارد که ده‌ها هزار تروریست داعش را در خود جای داده‌اند. هرگونه تنش می‌تواند منجر به فرار دسته‌جمعی و احیای مجدد این گروه تروریستی شود. فراتر از آن، نگرانی‌هایی درباره وقوع یک جنگ داخلی جدید وجود دارد که بی‌ثباتی را تشدید کرده و فضا را برای گروه‌های تندرو باز می‌کند؛ همان مسائلی که در دوران حکومت اسد نیز وجود داشت، یعنی بحران مهاجرت، قاچاق مواد مخدر و سلاح و مرگ و ویرانی گسترده. برای واشنگتن همواره مرز باریکی بین تلاش برای پروژه‌های ملت‌سازی (که احتمالا شکست می‌خورند) و اطمینان از حفظ مفاهیم مبهمی همچون «ثبات» و «انتقال» وجود داشته است.

اگرچه دولت ترامپ به‌طور علنی ادعا می‌کند که همچنان از راهکار سیاسی و پایان جنگ حمایت می‌کند، اما واقعیت‌های میدانی چیز دیگری می‌گویند. ایالات متحده هشدارهایی را علیه عملیات دمشق صادر کرده است، اما در عمل، واشنگتن می‌توانست با کمترین تلاش دیپلماتیک جلوی پیشروی دمشق را در حمایت از سیاست‌های ترجیحی خود بگیرد، ولی انتخاب کرد که چنین نکند. اینکه آیا این انفعال ناشی از بیش‌کاری دولت ترامپ در سطح جهانی است یا یک تصمیم آگاهانه، هنوز مشخص نیست. تام باراک، فرستاده ویژه آمریکا، در بیانیه بیستم ژانویه ۲۰۲۶ مهم‌ترین نشانه این سیاست را بروز داد و اعلام کرد که نقش SDF در مبارزه با داعش «به میزان زیادی منقضی شده است»، به‌ویژه با توجه به تصمیم دولت مرکزی برای پیوستن به ائتلاف جهانی علیه داعش. این اظهارات با اولویت‌های طولانی‌مدت آمریکا، یعنی راهکار سیاسی و شکست پایدار داعش، همسو نشان داده می‌شود، حتی اگر این «راهکار سیاسی» از طریق زور به دست آید.

آمریکا برای مدیریت ریسک‌های امنیتی، جابه‌جایی هزاران جنگجوی داعشی از سوریه به عراق را آغاز کرده تا از شورش‌های احتمالی در زندان‌ها در پی تغییر قدرت جلوگیری کند. مقامات واشنگتن اکنون دستیابی به ثبات از طریق زور را نوعی بازی با کلمات می‌بینند که در نهایت همان نتیجه مطلوب آنها، یعنی خروج کامل نیروها در هفته‌ها و ماه‌های آینده را محقق می‌کند. این وضعیت نشان می‌دهد واشنگتن آماده است تا پرونده سوریه را با واگذاری به یک قدرت مرکزی اقتدارگرا و همسو ببندد.

گزارش

اوضاع در جبهه جنگ میان روسیه و اوکراین خوب نیست

امیدهای غیرمعمول زلنسکی

در حالی که زلنسکی خود را برای پیوستن به ناتو در سال ۲۰۲۷ آماده می‌کند، خبرها از جبهه جنگ میان روسیه و اوکراین چندان امیدبخش نیست. یورونیوز به‌تازگی نوشته طبق گفته یک مقام اتحادیه اروپا که نخواست نامش فاش شود، بروکسل در حال بررسی ایده «عضویت تدریجی» برای تسریع در روند پیوستن اوکراین است. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین که ایده پیوستن به ناتو تا سال ۲۰۲۷ را مطرح کرده، آن را با امنیت اروپا گره زده و معتقد است «پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا یکی از تضمین‌های کلیدی امنیتی نه‌تنها برای ما، بلکه برای کل اروپاست». اوکراین در حوزه‌های امنیت، فناوری و اقتصاد به قدرت جمعی اروپا کمک می‌کند. اتحادیه اروپا بدون اشاره به این رؤیای زلنسکی گفته است در حال آماده‌شدن برای مقابله با مسکو تا سال ۲۰۳۰ است. فردریش مرتس، صدراعظم آلمان نیز اعلام کرده پیوستن کی‌یف به ناتو تا سال ۲۰۲۷ غیرممکن خواهد بود و امری زمان‌بر است. نشریه آمریکایی پولیتیکو نیز پیش‌تر در گزارشی با اشاره به اینکه اوکراین با مشکلات جدی در روند مذاکرات الحاق به اتحادیه اروپا مواجه شده است و احتمالا قادر نخواهد بود این مذاکرات را تا سال ۲۰۲۸ به پایان برساند، نوشت: هیچ پیشرفتی حاصل نشده و هدف بلندپروازانه پایان مذاکرات تا سال ۲۰۲۸ هم در عمل غیرقابل تحقق است.

در جبهه اوکراین اما اوضاع چندان خوب نیست. این کشور در حال گذر از زمستانی بسیار سرد است و در عین حال حملات روس‌ها بر تأمین برق و گاز در شهرها اثر منفی گذاشته و باعث بحران شده است. علاوه بر این، حملات شدید روسیه به منازل مسکونی در کی‌یف طی یک هفته گذشته مرگبار بوده است که به گفته اوکراین از طریق استارلینک مورد هدایت قرار گرفته بودند.

براساس مطالعه‌ای که به‌تازگی منتشر شده است، تعداد سربازان روس و اوکراینی که در طول جنگ کشته، زخمی یا مفقود شده‌اند، تا فصل بهار به دو میلیون نفر خواهد رسید. با وجود این آمار هولناک، روسیه از اعلام ضربات جنگ بر نیروهای نظامی و همچنین اقتصاد خود سر باز زده است. نیویورک‌پست مدعی شده براساس برآوردهای جدید «مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی» (CSIS)، یک اندیشکده مستقر در واشنگتن، روسیه تاکنون حدود یک‌میلیون‌و ۲۰۰ هزار کشته یا زخمی متحمل شده است که دو برابر آمار ۶۰۰ هزار نفری کشته‌شدگان و مجروحان اوکراینی است.

www shargh daily ir

نوبت اول

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی (فراخوان عمومی نخست)
مناقصه شماره ۴-۴۱-۴۰۴ (مناقصه عمومی ـ دو مرحله ای)

راه آهن جمهوری اسلامی ایران
اداره کل راه آهن زاگرس

شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد بنابر آیین‌نامه اجرایی بند (ج) ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات نسبت به ارزیابی‌کیفی پیمانکاران واجد شرایط جهت دعوت به مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir به شرح زیر اقدام نماید. مناقصه‌گران موظفند برای شرکت در مناقصه نسبت به ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند. لازم به ذکراست کلیه مراحل برگزاری مناقصه از فراخوان ارزیابی‌کیفی تا انتخاب برنده از طریق سایت مزبور انجام می‌گردد.
موضوع مناقصه: عملیات نگهداری و تعمیر خطوط و ابنیه فنی راه آهن زاگرس با ۴۵۴/۱۶۹ کیلومتر خط معادل و ابنیه معادل برابر با ۴۳/۵۳۳ کیلومتر
۲) مبلغ برآورد: (۳،۸۱۹،۲۹۲،۱۱۰،۷۳۴) ریال بر اساس فهرست بهای سال ۱۴۰۴
۳) مدت و محل انجام قرارداد: مدت قرارداد(۲۴ ماه) و محل انجام طبق اسناد مناقصه می باشد.
۴) مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی : حداکثر تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۸
۵) مهلت بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی : حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روزشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۲
۶) فراخوان ارزیابی کیفی فوق از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات http:/iets.mporg.ir اطلاع رسانی می گردد.
۷) مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (۹۳،۴۸۵،۸۴۲،۲۱۵) ریال به صورت ضمانتنامه ، فیش واریز نقدی مطابق با آئین نامه تضمین معاملات دولتی و اسناد مناقصه ، ضمانتنامه می‌بایست دارای سه/۳ ماه اعتبار بوده و برای سه/۳ ماه نیز قابل تمدید باشد .
۸) گواهینامه‌های مورد نیاز در مناقصه: گواهینامه معتبر صلاحیت پیمانکاری با حداقل پایه سه / ۳ در رشته راه و ترابری از سازمان برنامه و بودجه کشور و همچنین ظرفیت آزاد لازم تواماً از نظر تعداد کار و مبلغ برآورد مناقصه
۹) مناقصه گران تایید صلاحیت شده در ارزیابی‌کیفی، در صورتی‌که قصد ارائه پیشنهاد قیمت را دارند، باید در صورت نیاز به تامین کالا و تجهیزات جهت انجام موضوع مناقصه، قیمت متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه نمایند.
شایان ذکراست دریافت و بارگذاری اسناد صرفاً می‌بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) صورت پذیرد. در صورت بروز هر گونه ابهام با شماره ۱۴۵۶ (پشتیبانی سامانه ستاد) تماس حاصل نمایند.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۱۲
اداره کل راه آهن زاگرس
۷۰۱۳

PGSOC
Persian Gulf Star Oil Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس(سهامی عام)

مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
خرید دو دستگاه لیفتراک دیزلی
شماره مناقصه: PGSOC- LEC-FORKLIFT -TE-02867
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد خرید یک دستگاه لیفتراک دیزلی ۳ تن و یک دستگاه لیفتراک دیزلی ۵ تن را از تولیدات داخلی کشور و از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۱ با مراجعه به سربرگ مناقصات در وبگاه اینترنتی شرکت نفت ستاره خلیج فارس به آدرس WWW.PGSOC.IR اقدام کنند.
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۷،۵۵۰،۰۰۰،۰۰۰ (هفت میلیارد و پانصد و پنجاه میلیون) ریال. (در مرحله دوم دریافت می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت نامه بانکی معتبر
مدت زمان تأمین کالا: ۶ ماه شمسی
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی «پاکت ب» و ارزیابی کیفی «پاکت د»): تا ساعت ۱۲ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۱
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۳۱۳۱۶۷۰۶-۰۷۶ ، دورنگار: ۳۱۳۱۳۱۳۱-۰۷۶، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir
روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس
۶۹۹۵

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای
نوبت اول
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصهٔ عمومی دو مرحله ای(یکپارچه) از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۴۰۹۷۸۴۷۰۰۰۱۵۲
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضاهای KG-۴۰۰۵۱۷-۰۴۰۰۵۱۵ مناقصه شماره ۱۴۰۴/۰۶۸
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی	شلورا فرم و کت تک اداری رنگ مشکی و سورمه ای
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۴/۴۸۰/۰۰۰/۰۰۰ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۸۹/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد	ظرف مدت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی/ مالی در سامانه ستاد	پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی بهمراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می گردد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان عسلویه- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی- ساختمان اداری مرکزی ستاد -مدیریت بازرگانی-اداره خرید- گروه خرید اقلام عمومی

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد وبه پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های۲۲۵۲-۰۷۷۳۱۳۱۲۲۲۴ تماس حاصل فرمایند.
شناسه آگهی: ۲۱۰۵۳۴۸
تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴/۱۱/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴/۱۱/۱۲
روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی
۶۹۹۹